

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 39.

Parkland, Wash. 27. Sept. 1897.

7de Aage.

Vor gamle Jakobsstige.
Af Past. Chr. Richart.

Jeg hænder gamle Jakobsstige,
Der løfter over Sorg og Savn
Op mod Guds lyse Himmerige:
Den hedder Øn i Jesu Navn,
Og dog saa høit den reller kun,
Naar den staar fast paa Troens Grund.

Naar Lytten Solskin alt forgylte,
Gaa let vort Hjerte glemte den,
I Glæsen, som vort Die fylste,
Svænt Bønnens hvide Lyskær hen,
Men jænkes vi i Sorgens Nat,
Da straaler den i Mørket brat.

Hos Jesu maa vi hen og lære
At stille Englestigen ret;
Chi nogle Skrib er saare svære,
Naar Korset thænger og gjør træt,
Det første Kun gaan vel i Mag;
Tag Korset op, jeg er saa svag.

Men, hjærte Sjæl, det maa du vide,
Det andet er et vældigt Trin
Og der maa Foden ikke glide,
Chi der du ser i Himmel ind;
Det hedder simpelthen: Du skal!
Tag Korset op, det er Guds Kalb.

Det næste Trin paa Bønnens Stige
Gaar høit til Beirs og tørre Graab,
Og fra hans faberlige Haab,—
Det gjør saa taalig og saa still
Og hedder: Ske mig, som du vil,
Det bringer Lustning fra Guds Rige.

Da er du som paa Labors Toppe,
Naar du har naært: Guds Vilje ske,
Og Englen mørder dig deroppe,
Hin Engel fra Gethsemene,
Og følger dig i Dalen ned
Og leder dig i Jesu Hjed.

Men er du atter ved at segne
Og ved at knækkes som et Straa,
Han peger paa de lyse Egne,
Som du fra Jakobsstigen saa,
Da træber du den Gang paa Gang
Og ender med en Takkesang.

Konfirmation.

Ole. Har du læst den Samtale om Konfirmationen, som nylig stod i "Herald".

Per. Ja, jeg læste den. Synoden mente nok, at han havde ret.

Ole. Ja, syntes du ikke, at han gav gode Grunde for, at vi maa lade vores Børn konfirmeret?

Per. Nej, jeg ved ikke rigtig; i vor Menighed kræves det ikke. Og Synoden mente ikke, at nogen Bibelsteder. Han kunde vel ingen anføre.

Ole. Mener du det da?

Per. Ja, mener du, at Konfirmationen er befælt i Guds Ord? Og kan du anføre noget Bibelsted dertil, da skal jeg bøie mig.

Ole. Nu, da skal vi snart blive enige. Chi det ikke værligt at anføre

Bibelsteder for den Sag, som her er Tale om. Vi vil jo ikke disputere om Ordet eller Navnet Konfirmation, men om den Sag, som Thompson og Johnson talte om.

Per. Ja, men du maa anføre et Bibelsted om Konfirmationen, ellers bør jeg mig ikke.

Ole. Det skal jeg med Glæde gjøre. Vi er dog vel enige om, at Konfirmation paa norsk betyder: Bestyrkelse og Besættelse eller Stadfestelse. Nu staar her i Ap. Gj. 14, 22. at Paulus og Barnabas bestyrkede Disciplenes Sjæle og paamindede dem om at blive faste ved Troen. Og i 1 Kor. 1, 3, siger Paulus, at Kristus skal besætte eder indtil Enden. I den engelske Bibel vil du finde, at netop Ordet "confirm" er brugt paa begge disse Steder. Hermed har jeg da anført Beviser af Guds Ord for, at Herren vil, at de kristne skal besættes og bestyrkes eller konfirmeres i Troen eller Sandhedens Erfjendelse og et himmelst Haab.

Per. Mener du da dermed at have bevist Lutherenes Konfirmation?

Ole. Ja. Indser du ikke, at den er bevist af Guds Ord?

Per. Nej, der stod intet om at gaa og læse og siden give et Øfste.

Ole. Det er sandt, men jeg troede sikkert, at Du, som endog stundom prædiker for andre, var saa vel kendt i Guds Ord, at du vidste, at den Bestyrkelse og Besættelse, som i disse og andre Steder tales om, netop først der ved, at man lærer Guds Ord, paamindes derom og øver sig i og lover at forsage Djævelen og at tro paa Gud Fader, Søn og Helligaand. Eller kendes du nogen bedre Maade, hvorpaa vi kan besættes i vort Daabsøfste eller i en sand Tro og et gudeligt Liv, indtil Enden?

Per. Nej, men du har ikke anført noget Bibelsted for, at man skal gaa og læse.

Ole. Behøver jeg at anføre saadan for dig? Har du glemt de klare Steder, som vi dog alle læste i vor Birndom, da maa det være, fordi du holder paa at forsøge din Fædrenevær, agter de hellige Katedralernes Sandheder ringe og saaledes staar dig i Øfset. Du mindes dog, at vi læste dette Sted at kendte: "Gaar hen og lærer alle Folk, og døber dem i Navnet Faderens, Sønnes og den Helligaands, og lærer dem at holde alt det, jeg har befælt eder, og se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende". Er det ikke tydeligt befælet os af Vorherrre at lære Guds Ord?

Per. Jo.

Ole. Jo, men er det da nogen aridet

man gjør, naar man gaan og læser, end juft at efterkomme dette Guds Ord?

Per. Nej, det var nok det, Presten arbejdede med, da vi git og læste.

Ole. Ja vist. Vi skulde af Guds Ord lære Gud at kjende, elste og tro paa ham og saaledes bekræftes og grundføstes i Troen, Haabet og Fjærligheden. Det var da ofte sagt os baade af Presten og Skolelæreren. Og hvorledes skulde vi tro paa Gud, uden at vi lært ham at kjende? Og den, som tror paa ham, behøver at lære mere og mere af Guds Ord, at han kan bestrykkes i det gode.

Per. Men kan du anføre noget Vibelsted for Konfirmationsløfset?

Ole. Ja, og det kan ogsaa du, naar du bare vil blive ensoldig ved det, som Konfirmationsløfset indeholder og tænke dig om, hvad du har læst og ikke lade dig bedaare af dette høvmodige Skraal om, at Konfirmationen er et menneseligt Paafund, og at ingen har holdt sit Konfirmationsløfste o. s. v.

Per. Ja men er da ikke Lutherenes Konfirmation en menneselig Indretning.

Ole. Jo ganske vist, betragtet som en ydre Orden og Skif i Gudstjenesten da er Konfirmationshandlingen ingen guddommelig Indstiftelse, men dog en meget opbyggelig og herlig kirkelig Handling, som hverken Katolicher eller

noget reformert Samfund har Mage til i sine Gudstjenester. Katolicherne har nok en Konfirmation, men ikke vor.

Dernæst maa vi ogsaa komme ihu, at Indholdet af Konfirmationsløfset ikke er et menneseligt Paafund eller bare en pen Kirkeskif, men et Øfste saa vel grundet i Guds Ord og saa alvorligt, at ingen kan blive salig, uden at han i sit Hjerte paa en eller anden Maade giver Gud et saadant Øfste.

Per. Nej, hjærte Ole, hvorledes tør du sige ja stor et Ord? Paa denne Maade blir kun Lutheren, som er konfirmeret, salige.

Ole. Ma, nei da Per, saadant ligge dog ikke i mit Ord. Jeg har jo sagt, at Konfirmationshandlingen er en menneselig Kirkeskif, ligesom hele den øvrige ydre Form af vor Gudstjeneste, og dog er ikke Prædikenens Indhold eller Sakramenterne af Mennesker, men fra Gud selv.

Tenk bare paa Øfstsits Træhold. Kan den blive salig, som ikke forsager Djævelen og ikke tror paa Gud Fader, Søn og Helligaand?

Per. Nej, det er nok sandt, men vis mig da et Bibelsted om Konfirmationsløfset.

Ole. Det forsk, vi lover i dette

Øfste er at forsage Djævelen og alt hans Væsen.

I 1 Kor. 5., siger Gud, at vor Modstander, Djævelen, gaar omkring som en brølende Løve. Og i 9de og 10de Vers hedder det "staar ham imod faste i Troen, efterdi J vide, at de samme Lidelser fulbrydes paa eders Brødre i Verden. Men al Naades Gud, som kaldte os, der en fort Tid lader, til sin evige Herlighed i Kristo Jesu, han selv berede styrke, bekræfte, grundførte eder."

Hermed er da af Guds Ord bevist, at det er Guds Wilje, at vi skal forsage Djævelen.

Det andet, som vort Konfirmationsløfste indeholder, er, at vi vil tro paa den treenige Gud. Og at dette er Guds Wilje og ikke et Menneskebub, beviser hvert Blad i Bibelen, ja den hele Bibel er streven, for at vi skal tro paa Kristus. Vor Frelser siger: tror paa Gud og tror paa mig.

Hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig, men hvo, som ikke tror skal blive fordømt.

Og at Herren vil, at vi ogsaa skal bekjende denne vor Tro, viser han ogsaa paa mange Steder.

Hvosoemhøst, der vil bekjende mig for Menneskene, den vil og jeg bekjende for min Fader, som er i Himmelene Math. 10, 32.

Kan du tænke dig en værkere Maade, hvorpaa de unge, som netop har lært Guds Vei nöiere, kan bekjende Kristum end juft Konfirmationen, saadan som den er i den Lutheriske Kirke?

Efterat de unge i længere Tid ofte har mødt sin Sjæleförger og talt om, hvad de skal tro og gjøre, saa morder de tilslidt frem for hele Menigheden og gjør rede for det Haab, som er i dem, og tilslut samler de det hele i et herligt Øfste om at forsage Djævelen og at tro paa Gud Fader, Søn og Helligaand. Herpaa modtager de under Haandspæleggelse Herrens Belsignelse, medens alle kristne beder og suffer til Gud for disse unge Stridsmænd.

Per. Ja, jeg mindes det var en stor Hötid, da jeg blev konfirmeret. Men er det da ret at winge dem til at give et facit Øfste?

Ole. Har du nogen Gang set en blive tvungen eller nødt til at give det højtidelige Øfste? Hvorfor vil du digte op haadant? Da har jeg derimod et par Gange paa eders "Campmeetings" med stor Bedrøvelse og tildeles Harme hørt og seet, hvorledes unge Sjæle blev nödet, overtal og næsten slæbte op til Bodøbenken og til at "testeføre", som J sige. Det er mig en Modværdighed.

Og hvad er det I øste der sige eller
nøde Folk til at sige paa eders "meet-
ings"? Saalangt fra, at eders Be-
hændelser, som jeg har hørt, var mig til
Opbyggelse, saa var den til Forargelse.
Det er ikke saameget Guds Ord, der da
tales; mest lyder Farisærens Tale om
sig selv og sine Gjerninger. Og du
kan ikke negte, at enkelte stemme Skjelme
staaer der og gjør sig til Helgener,
medens vi, som kender deres private
Liv, ved, at de er stemme Hyktere.

Jeg synes ikke, at du burde byde dine
Børn dette i Stedet for den gode
Kristendomsundervisning og den he-
lige Konfirmation, som vor Fædrene
Kirke, den lutheriske Kirke, gav os i
Aar.

Reformationsfesten.

Nu nærmer sig den kristne Kirkes
4de Julifest, eller, om du heller vil kal-
de den, Kirklens 17de Mai. Men hvad
er vel hine politiske Frihedsdages Be-
tydning i Sammenligning med Refor-
mationen den 31te Oktober 1517? Uden denne for hele Verden og for alle
Stænder ja betydningssulde Na-
hængighedserklæring var der aldrig
oprundet en saadan glædelig 17de
Mai eller 4de Juli, som vi nu Guds
stæ Lov har. Men hvorledes vil vi
lutheriske Prester og Menigheder her
paa Beskytten feire denne vor store
Frihedsdag?

Vil man ikke rundt omkring i alle
lutheriske Menigheder saa i Stand en
herlig Fest, hvori man baade paa næst
og engelsk stiller sig for Gud og talter
Herren for de usigelig store Gaver, som
han ved Reformationen lod tilflyde
Kirke og Stat i den hele Verden?

Hvorledes denne Fest vil blive fejret
her i Parkland, kan ikke endnu figes be-
stemt, men vi skal gjøre det lille, vi for-
maar for, at baade Engle og Mennesker
skal saa se og høre, at vi gjerne vil
prise Gud for hans mange Velgjernin-
ger og syge at bønge dem efter hans
Vilje.

Unionisme.

Om denne almindelige Landesplage
skriver en god Ven følgende til os:

Ei bebrævligt og stort Slag for den
kristne Kirke i de forenede Stater er, at
B. Jay Mills er gaet over til Unitari-
erne. Han var dog en af Landets
mest indflydelsesrige Prædikanter og
har bekjendt Kristi Gaddom og Frelsen
i hans Blod utvetydig, som det forekom-
mer mig ogsaa i sin Tale ved "the
world's congress of Religions" i Chi-
cago. Nu indrømmer han, at han har
forandret sine Meninger en hel Del og
alle længere kan, hældes sig til den ret-
trænde Kirkes Verdomme. Det er
Unionismens Krugl. Den fordevelig-
Talte han den store øvre Enhed her i
Verden. Verdens Riget og deres Her-
hæd har ledt ham.

En Verdensreligion, den øvre
Røgn, Djævelen, har saet Marre til at
annamme."

Festfeste.

Gravidt vi red, har Landdistrikterne
bønde i flige og vestlige Washington,
Oregon, Idaho og California haet en
gudlig Afgørelse.

Kjerner har haft og har endnu far-
Nytte af Klondikebeften.

Hvad burde nu Virkningen være
blandt Kirkefolk? Skal vort aande-
lige Liv og Arbeide være lige trægt og
enskønigt? Skal vi bare klynke og
klage over, at vi er saa faa og fattige,
at vi intet kan gjøre? Siden vi ikke er
fattigere end at vi kan klage og jamre
os, kan vi da ikke nu, da Landet har
baaret en rig Græde og Priserne er saa
usædvanlig høje, prøve ot lønke os, at
vi er mange og rige nok til en Gang
eller to at juble og holde Glædesfeste
i Høst? Er en Menighed for lidet til
at saa i Stand nogen Høst- og Taklefest
alene, saa tillader "Herold" sig at fore-
slaa, at den indbyder Søstermenigheden
af samme Tro og Behændelse til velsel-
vis at holde en Høstfest sammen. Det
vil opmunstre Sindet og fremme Sam-
arbejdet. Men den Prest eller Menig-
hed, som inddybes til at deltage, maa
je vel til, at han bringer hellig Tid og
ikke Forsagnighedens og Vanrovens frem-
mede Tid. Ved en saadan Høstfest burde
optages et Takoffer jor at øve os i og saa
i Handling og ved Oprofrelse af en Del
af de store Gaver, som Gud har give-
os, at bevidne og bevise vor Taknem-
lighed. Det Offer burde dog vel ikke
gaa direkte til os selv. Vi mener, at
Takofferet ikke burde gaa i Menighedens
egen Taske. Eller kan man virkelig
sige, at jeg har ydet et Takoffer, naar
jeg har lagt nogle Center i en af mine
egne tomme Taske? Og dog foregaar
saadan Bedrag ofte.

De af vores Menigheder, som ikke
ofrede til "Church Extension" har
gjorte det forsak ved en Høstfest. Og de
andre, som efterkom sin Forsæt heri, har
holde en begejstret Reformationsfest og
da ofte til Indremission. Hvem kan nu
først indsende en opmuntrende Beret-
ning om en glad Høstfest baade før og
paa den 31 Oktober?

Fra Salt Lake City.

14de Sept. '97.

Da "Pacific Herold" altid lægger fo-
Dagen en oprigtig Glæde over at give
Bereelingen om Arbejdet for Guds
Riges Fremme ikke blot i Pacific Øst-
riket af Synoden, men ogsaa andetsteds,
er jeg forvistet om, at den ogsaa med
Glæde vil optage en fort Bereeling om
Frugten af vort Samfundsarbejde
blandt Mormoner i Utah. Denne Mis-
sion har nu været drevet i over 5 Aar
Utahmissionens Missionærer, Past. E.
Slabo begyndte nemlig sit Arbejde i
Salt Lake City den 26de Juni 1892.
Den 2den Oktober samme Aar dannedes
der en Menighed med 12 Medlemmer.
Siden har Menigheden haft en gennem
Vælt og tæller nu 32 konfirmerede og
25 Børn, og har altsaa idethole et An-
tal af 57 Ejere, ej daar Arbejde
været gjort under Press' venstlige For-
hold. Et mindst end 4 Gange har
Menigheden maadt forlade sit Forsam-
lingshus, indtil den nu endelig har
haet sin egen Kirke. Ved Vibrag fra
Brødrene i Norge og fra Menigheder i
Synoden er det hældes Past. Slabo
at sin Kirke en godt beliggende Kirke
tomt og opført en Kirke. Det hele har
kostet omkring \$2000 Dollars. Kirken
er vel ikke stor (25 X 52), men hyggelig
og ret, saa Menigheden spues at over-
se det tilfreds med den. Af And-
ens Inventur har Inglandsforening og
Kvindeforeningen og enkelte Øvr.
lemmer af Menigheden enstillet det
kostbare, isom Alter, Døbelskål,

Gulvmatte, Bænke, electric light o. s. v.
Kirken toges i brug sidste Nytaar, men
den høitidelige Indvielse sandt først
Sted Søndag den 12 September. For-
uden Stebels Prest var Formand Torg-
ersen, Past. Christensen fra Idaho og
Past. Reini fra Venner, tilstede. Ind-
vielsen udførtes efter det nye Ritual.
Past. Reini holdt den saakaldte Probste-
tale over Ps. 106, 1. Indvielsepredi-
ken holdtes af Formand Torgersen over
Eph. 2, 8—22.—

Derpaal fulgte Afsynghellen af en Kor-
sang af Menighedens Sangkor. Saal
holdt Past. Christensen en Tale paa
engelsk over Luk. 10, 23—24., de to
jætte Vers af Dagens Evangelium:
"Salige er de Øine, som se det, I se;
thi jeg siger eder, at mange Profeter
og Koniger vilde seet det, I se og have
det ikke seet og hørt det. I høre og have
det ikke hørt." Da optoges et Offer til
Indremissionen, der belpå sig til 22
Dollars. Den efter Forholdene anselige
Forsamling syntes med Interesse og
Begejstrelse at tage Del i Gudstjenesten.
Det vilde have været meget ønskeligt,
om ret mange af dem, som havde ydet
Bidrag til Missionen og omfattet den
med Hærlighed, havde været tilstede.
Vi vilde have haæret et levende Indtryk
ikke blot af, at Missionen ikke havde
været forgæves, men ogsaa en Fort-
nemmelse af, hvilken Fred og Glæde,
der dermed var bleven skænket dem, hos
hvem Guds Ord havde saae Indgang,
og at saaledes Østre og Arbejdet for
Sjæles Frelse bringer den første og
rigeste Velhugning. Herrens Ord staar
fast; det kommer ikke tomt tilbage men
udretter det, hvortil det sendes. Gud
lade da ved det Sjæle lægges til hans
Menighed her paa Jorden, og saa lade
dem ved en salig Død haæret Del i dei
evige Liv.

J. R.

Engelsk Luth. Menighed i Gene- see, Idaho.

Om denne Menighed, som bestjenes
af Past. W. C. Christensen, kan berettes
til stor Glæde og Opmuntring for alle,
at den har sin Kirlebygning saavidt
færdig, at der maaste kan holdes Kirke-
indvielse ved Slutningen af næste
Maaned. Det er færdeligt godt gjort
for en saa ung Menighed.

Kan og vil den nu være saa jæpper
og dygtig til fremdeles at arbeide i tro
Fædres Fodspor, der holder det lutheriske
Banner, det er Guds Ord, højt og gjør
Alvor af at esterleve og gennemføre i
Praksis sunde Grundsetninger, da vil
denne Menighed gjøre en overmaade
stor og vigtig Øjerning. Herude maa
vi nemlig mere end vores Brødre i Østen
tænke paa at grunde engelsk Lutheriske
Menigheder. Og de præster, pm begynn-
der med dette, vil gjøre vel i alvor lig-
t at brænde sin vigtige Opgrave og Kæld,
og se til, at de kan væregne Kirken efter
et slængførstede Mædre for ungere Me-
nigheder, der vil træde i deres Fod-
spor. Vi trænger alle til stiftigt at
sænke iglæde os istet i den lutheriske
Kirkes Planode, Waller, hvormed Kir-
ken står op på, nemlig, en arm Sjæ-
ders Rætherdigjærelse af Maade for
Fædres Skab til Træn, og dermed
denne rigtige Sandhed, at Guds Ord
alene skal opfylde Kirkes artister, ejellers
ingen, ikke engang en Engel.

Den Menighed, som ejer Guds Ord
og stædtigt over sig i Bæren om Mædar-
digigheden saaledes, at den kan sige:
fra denne Artikel kan man ikke vide eller
mod den give noget ejter, lad saa Him-
mel og Jord falde og alt, hvad der ikke
vil blive stanende, en saadan Menighed
har en stor Fremtid. Den har Marx
og Ben, den har Salt i sig, Lys og
Varme til at være Staden paa Bjerget
og Lyset, der Skinner. Den Menighed
som ikke har Klenobiet, ejer ikke virke-
lig holder fast ved det, den har, og lever
i Sandheds Ord og ledes af dets Vand
alene, men falder hen i godslig tids-
mæssig Unionisme eller Svermeri eller
anden Vanekristendom, den Menighed
har ingen stor Fremtid. Det har
Sagaen om de svenske Lutheranere i
Delaware for længe siden bevist.

Det engelske Sprøg er ikke nok til at
bevare en Menighed. Genesee Menig-
hed vil ikke træde i hines Fodspor. Vi
gratulerer den derfor med den første
Hærlighed, som den ved sit Arbejde
hertil har lagt for Dagen og beder, at
den aldri maa tage den. Maar den
nu er færdig med sin Kirlebygning, da
er en tung Værdi løst af, men derpaa
kommer det vigtigste, at bygge den
aandelige Bygning. Hertil trænges og
saas den første Hærligheds Glæd. Hvad
vil I da gjøre?

Vil I ikke drage Omsorg for at saa
gode lutheriske Bøger udbrede og brugte
paa Engels? Vil i ikke saa i stand og
i Gang en engelsk lutherisk Religions-
skole for Børn og sende en eller flere
unge Mænd eller Kvinder til at ud-
dannes for Skolen og Prædikeembedet?

Til Venner af Pacific Luth. Uni- versity og Pacific Herold.

Raade og Fred!

Udgiverne af Pacific Herold har
længe næret det Ønske, at de maatte blive
satte i stand til at gjøre Bladet større og
mere indholdsrigt, da det har en stor
Mission at udføre herude.

Vi har flere Gange lovet, at hvis vi
fil dobbelt saamange Abonnenter, og
Betalingen kunde indkomme, saa fulde
Bladet udgaa hver Uge med 8 Sider,
istedes for 4, for den billige Pris: 50
Cts. pr. Uargang. Nu er rigtignok
Abonnentallet betydelig forøget, men
der er dog over \$1200 udestaaende;
trods dette, har vi dog besluttet, at fås
nye Typer, m. m. og udsende et Fest-
nummer, af den omtalte Størrelse, til
Reformationsfesten d. A.

Hertil er vi blevet tilskyndet af Ben-
ner; vi tror ogsaa selv, at denne Fod-
spor er Gud tætlig; han vil lade det lykkes.

Her vil jeg benytte Anledningen til
at tale dem, som har betalt for Herold
i Førstud. En Del har endog betalt
for flere Aar. Dette har givet os Fri-
modighed til at forhæfte med Udgivel-
sen og, fil at prædike Bladet.

Maa vi nu saa debbet saamegen
Blad i Bladet, saa vil der gives Rum
for nogen spørgselig og nyttig Ops-
lysning for forskellige Mænd og Kvinder
og deres Familier.

Redaktionen vil vist være taknemmelig,
om flere vilde give deres Menig-
hedsmedlemmer engangende Stoffets Bestaffin-
gen og Ordnung.

At Herold bør blive dobbelt saa stor,
sem ven mi er, og indeholde kirkelige,
politiske og andre Nyheder, samt anden
rigtig Sandhed, at Guds Ord
alene skal opfylde Kirkes artister, ejellers
ingen, ikke engang en Engel.

Den Menighed, som ejer Guds Ord
og stædtigt over sig i Bæren om Mædar-
digigheden saaledes, at den kan sige:

T. L.

Notiser.

Bed vort Luther Seminar er der, Gudstselov, stor Virksomhed og Drift. Der er 4 Professorer og 40 Studenter.

Vort Luther College har nu om-trent 150 Disciple.

Past. Hilmen er saameget bedre, at han kan være oppe og spadsere lidt.

Ogsaa Pastor Nissen er i god Be-dring.

Pastor O. Grønsberg er kaldet til Prest for Liberty Menighed Wis.

Første Søndag ankom vor gamle Ven J. Lunde og Hustru hvid til Parkland fra Wittenberg, Wis.

Vi hylder dem hjerlig velkommen og ønsker, at de maa trives godt her og leve længe til at faa os bi med det vanstelige Arbeide, som ligger for os her paa Østen.

Sidste Mandag ankom Mr. G. Verrum med sin Familie, Hustru og 5 Børn.

Mrs. Verrum stal ved Skolens Be-gyndelse efter træde ind i Skolegjerningen, som hun i sine yngre Dør længe drev med Held og Velsignelse. Herren velsigny hennes Indgang og Udgang blandt de smaa Herrens Lam, som her skal fødes og vokse ved Ordets usofstede Melt. Mon Dronning Victoria's Arbeide er vigtigere for Gud end en tro overrindende for Børn og Ungdom?

Mr. og Mrs. Buschmann og to af deres volksme Børn aflagde nylig Parkland et behageligt Besøg.

De to unge skal være Disciple ved Skolen mindst to Terminer fra Høsten af.

Capt. C. Knudsen fra Aberdeen, Wn. glædede os med et Besøg. Han tænker paa at lade sin eldste Datter tage et Kursus ved vor Skole i Forretningsfag, Hurtigskrifst, "Typewriting", Boghol-deri o. s. v.

Mrs. Christensen har nylig modtaget 2 morderløse Børn, som hun for en lidet Betaling tager vare paa og lader gaa paa Skole.

De lyhjælster daade Mrs. Christensen og de smaa med denne Begyndelse til en Birnehjem.

New Whatcom: Vi indehørenin-gen havde et særliges talrigt og hyggeligt Møde hos Mrs. Larson Torsdag. Næste Gang, 30 Sept., møder den hos Mrs. Enger. Gudstjærelse 10de Oct. Kl. 10.30.

Fairhaven: Righallen gisler: de smaa i Rhøn.

Lawrence: Kvindesforeningen møde fredag hos Mrs. S. Hansen i

det nye, store og prægtige Hus, hvor den gamle Gjæstfrihed allerede har taget Saede.

Whatcom Co: Shingles betales nu med \$1.35 @ \$1.45 pr. M., især var det 95 Et. pr. M.

Ole Howem er paa Forretning i Oregon.

G. Hoff. arbeider i Marietta.

Type Børn, af hvilke 2 er Amerikanere deltagere i Religionsundervisningen.

20 Sept. D. H.

Fra Seattle og Ballard: Utter maa vor Menighed i Seattle, menneselig talt, figes at have lidt et føleligt Tab, idet Hr. G. Verrum med Familie sidstleden Mandag forlod os for at reise til Parkland, hvor efter Bestemmelse Familien kommer til at bo, medens Hr. Verrum selv er paa Reise i Østen.

Vi vil, idet vi beklager Tabet og figer Hr. Verrum og Hustru Tak for Samværet og det udførte Arbeide, led-sage dem med vores bedste Hilsner, idet vi er forvistede om, at hvis Herren bygger Huset, hvad vor Gjerning her an-gaar, da vil han ogsaa vide at sætte nye Stene ind, hvor han tager de gamle vel.

Menigheden i Ballard har besluttet at øge at faa sin Kirke indviet under Præstekonferensen, der skal afholdes i Seattle i November. Fisterne fra Ballard er for det meste inde paa Sundet ved Seattle hvor de driver Fisteri. Hvorvel de paa Grund af de lave Priser ikke kan figes at gjøre det godt, saa er dog Udbrytet nu en Del bedre, end der var den første Halvdel af Sommeren, da de fleste ikke tjente, idet de ikke fik afdat sin Gang og vorsør for flere ved kommende maatte faste Fisten over bord.

H. M. G.

Past. Christensen fra Genesee, Idaho meddeler, at Skolen ogsaa kan vente nogle Glever derfra, saasnat Høsterminen begynder.

Northern Pacific Jernbaneselskab udsatte nylig Billetprisen fra Tacoma til Chicago, sejledes at anden Klasse Billet kur er \$4.00 og første Klasse \$5.7. Hencore Pris gælder hver Tirsdag og Toedag intill sidste Oktober. Det maa kaldes et meget billig Be-fordring især, naar man tager hen til de mange Bekvemmeligheder, som denne Jernbane byder sine Passagerer.

Priset \$1, har i den senere Tid blevet en udstrakt Handel med Orienten, og næsten hver Dag afgaaer Skibe fra Sundet ned Brudninger af Limber og andre Produkter fra Washington over det lille hav.

Klasselæberen har vel nærmest til taget i den senere Tid, efter at mange er komne tilbage med flere Masser af Guld, og endnu gaar der mange derop.

Det er dog en almindelig Mening, at man høst bør vente til Baaren, da der allerede er altfor mange deroppe nu, som ingen Ting kan gjøre i Winterens Løb.

Farmerne i det østlige Wash. glæder sig over det høje Veir i den sidste Uge. Høsten og Tærstningen er nu i fuld Gang, og man ventet snart at være færdig. Dog den ualmindelig rige Høst gjør, at man i Aar har for lidet Arbeidskraft og Maskiner.

Washington Fyrretæ begynder at blive mere og mere amerikansk overalt i Amerika. En Massa af denne Træsort anvendes nu til Jernbanevogne, da det både er lettere og modstaar Regn og Slid bedre end Eg.

Oppe i Whatcom County begynder man nu egjaa at finde en Massa Guld, og Folk strømmer til disse Mineegne i store Fløkke.

En Mand ved Navn John Liefred fandt en Guldklump til en Verdi af \$25.00 ved "Ruby Creek".

Holder eder nær til Gud, saa skal han holde sig nær til eder.

Bekjendtgørelse.

Nordre Specialkonferense holder Møde i Seattle fra 3de til 9de November. Forhandlingsgjenstand: "Den rette Forberedelse af Prædiken."

N. Pedersen.

Betalt for Herald.

I Wilson, Delta, Wash, \$1.50, Mrs. L. G. Mørk St. Peter, Minn, A. A. Gangrud, Parkland, Wash, Gilbert Larson, Olalla, Wash, Past. J. Grevstad, Merrill, Wis, Iver Olson, Delta, Wash, H. G. Brueflobt, Harmony, Minn, hver \$1, P. T. Buschmann, Seattle, Wn, Mrs. A. C. Robstad, Redmond, Wash, J. Tesdahl, Utsalady, Wash, P. S. Roland, Clayton, Wash, L. S. Dale, Merriman Park, Minn, Ole S. Hoe, Albert Lea, Minn, Chr. Hansen, Silverton, Oregon, B. E. Hoss, Silverton, Oregon, Past. O. Hagaes, New Whatcom, Wash, Miss Jenny Karterud, New York, N.Y. O. Horpestad, Clawford, N.J., John Gorstow, Elizabeth, N.J., Miss M. Rekerzon, Euclid, Cal, Mrs. Ellene Knoph, Mrs. Ulricher Solli, Henry Bladiger, Nelson Hendrichson, C. J. Schausberg, Spring, Econ, Minn, Mrs. Newton Olsen, Mendota, N.Dak, Mrs. P. Glesrud, Blackham, Minn, Minn, N. H. Nelson, Harmony, Minn, hver 50 Cts, Ole O. Horpestad, East Minnesot, St. P. Past. E. Petersen, New York, hver 25 Cts.

Betragt til Pacific Lutheran University.

Fra "hurheds" Kvindesforening, Rykland, Minn, ved Miss E. Granberg, \$5. Anna Olson, Delta, Wash, 25 Cents.

Betragt til Pacific Lutheran University.

Gjeld, samlet af Mrs. Thorbor Lar-son, Harmony, Minn.

Mrs Targjei Helland, \$1.25, T. T. Helland, Mrs. S. A. Vangum, hver \$1, Mrs. O. Scrabek, Sr. Tosten Appen, Mrs. T. Helland, George Littlejohn, hver 50 Cts, Ole J. Flatafjell, 30 Cts, Miss Nettie Scrabek, John Scrabek, Charles O. Scrabek, A. A. Moen, Charles Scrabek, Mrs. B. Olson, hver 25 Cts, N. N. 50 Cts.

Indkommet og afbetalt paa Gjeld i Østen:

C. Gilbertson, Wascott, N. Dak, \$25. John Neitan, Wild Rice, N. Dak, \$3. (Past. R. J. Bischoff's Kald.)

Parkland, Wash, Sept. 23, 1897.

T. Larsen, Passerer.

Pacific Lutheran University.

Parkland, Wash.

begynder paa sit 4de Aar den 6te Okto-ber.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutte og Piger for et nyttigt Livet i Livet.

Før hvem denne Skole er be-stemt.

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forret-ningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrifst, "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Tysk, Latin o. j. v.
4. Ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning og Skrivning.

Man skal faa nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Hvad det koster er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning Kost, Børrelse, Døs og Barme.

Før Konfirmander og Born i Religionsstoleafdelingen kostet det hele kun fra \$1.50 til \$2.00 pr. Uge.

Gra Tacoma til Parkland kommer man paa Jefferson Ave. Street-Car til Lake Park Motor et forbi Høljen; eller man tager Puyallup Str. Car til Green Hill og spadserer derfra. Bemærkning om Oplysninger og Op-lyselese sendes til Rev. B. Harstad Parkland, Wash.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

Udkommer hver Uge og koster forstørrelse 50 CTS. PER AAR. Kostpris til Europa 5 CTS. PER AAR. Postpris.

Allt, som udkommer Blads Redak-tion, sendes til Rev. B. Harstad.

— Betingning for Bladet, Befolknin-ger osv. sendes til Rev. L. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

